

K/D
13 Feb
IX/01608 b

CZECHOSLOVAKIA

INDUSTRY

Translation will follow^x

Mining coal
Management
Improvements
Difficulties in Production

LABOR

Wages
Life in Factories

MORALE AND GENERAL MOOD

Anti-Communist Feelings
Entertainment

A Geological Institute at OSTRAVA : Its Search
For Coal And Ores.

SOURCE VIENNA : 27-year-old refugee who arrived in VIENNA in December 1953. For details concerning the source see RFE Item No. 978/54. Subsource worked for more than three years as a mechanic in the enterprise described.

DATE OF OBSERVATION : Until the end of December 1953.

SUMMARY : The "Uhelný průzkum," a geological institute at OSTRAVA, is concerned largely with discovering new deposits of coal and ores. Trial borings are being made at seven places. The activities and conditions at each of these places are described in the report.

Shortcomings of the boring machines, criticism of instruments imported from USSR, relationships of employees, purchasing power of their salaries, a meeting of employees which ended in a violent physical altercation.

EVAL. COMMENT : This is an extremely interesting report referring to the inner life and personnel at the OSTRAVA Geo-
/more/

logical Institute, where subsource was employed until his escape. This is the first information received here about subject enterprise, and, therefore, the names under reference are not listed in our files. The report is believed to be genuine and worthwhile.

X X X

Komunisti, ktorý sú na čele podniku "Uhelný Průzkum-Jáma JINDŘICH v OSTRAVĚ" šikanujú robotníkov tohoto podniku a neprávom ich obviňujú so sabotáže. Skutočnými sabotérmi sú ale oni šami a bez výčitiek svedomia nechávajú robotníkov odsúdiť až do 10-rokov väzenia. Toto tvrdenie podopierame skutočnosťou, ktorú nám rozprával jeden z týchto robotníkov, ktorý si zachránil slobodu iba útekem cez zaminované polia a ostnaté droty z ČSR na západ. K voľi objektívnejšiemu posúdeniu pomerov v tomto podniku, citujeme hneď v začiatku povedané slová informátora.

"Už skoro rok žiadali sme vedúcich nášho podniku, aby nám dodali vrtacie korunky "Diadur," ktoré používame na výskumné vrty do zeme. Dlho nás uistovali, že ich dostaneme, ale nakoniec nám povedali, že musíme pracovať so starými, ktoré si máme opraviť, lebo vraj nové "Diadur" korunky nedostát v celej ČSR.

Nepozostavovalo nám nič iného, ako pracovať so starými korunkami. Na tieto sme si našvarovali korunky s "Manganových elektronov." Takto opravené vrtacie korunky boli veľmi mäkké a podávaly iba polovičný výkon.

Napríklad s jednou "Diadur" korunkou sme navrtali do hĺbky 20 m a s opravenou iba 8 m maximum 10 m. Tento rozdiel sa samozrejme odzrkadľoval v plnení plánu.

S "Diadurovými" korunkami plnil sa plán vysoko nad sto percent a s opravenými korunkami v najlepších mesiacoch maximum na 100 percent. V novembri 1953 sa splnil plán iba na 90 percent. Túto príčinu, ktorú som spomenul, to je nedodávanie náradia vedúci neuznávajú a naháňajú nás k zvýšeniu výkonov nadávaním do sabotérov.

Ešte horšie podmienky máme pri dodávaní materiálu,
/more/

kde vedúci neberú žiadny ohľad na to, že nám dávajú k našej dôležitej práci upotrebený material. V dôsledku tohoto dochádza v podniku ešte k väčším škodám, ako pri práci so starými vrtacími korunkami.

Od začiatku roku 1953 dostávame namiesto nových 9 cm vrtacích tyčí staré, slabé, ktoré sú už upotrebené a majú závit úplne skažené. Pred použitím musíme ich kontrolovať a na väčšine natáčať nové závit. V mnohých prípadoch sa tieto staré tyče v hĺbke niekoľkých sto metrov lámú, takže je celá práca nazmar a musí sa vrtat znovu. Za takéto prípady nielen, že obviňujú robotníkov so sabotáže, ale ich okamžite oznámia bezpečnostným úradom. Len v ojedinelých prípadoch vyviazne ten ktorý robotník s tohoto obvinenia a to tiež len vtedy, ak má dobre spojenie k vysokým komunistickým funkcionárom; v opačnom prípade má toto oznámenie za následok dlhoročné väzenie.

V prvej polovici roku 1953 odsúdil ostravský súd za zlomenie vrtacej tyče jedného mládenca /NU/ na 10-rokov väzenia. Tento mládenec prišiel pracovať do podniku po skončení vojenskej prezenčnej služby a keďže nepoznal nikoho s tamojších robotníkov, lebo v prvých dňoch jeden druhému nedoverovali, tak sa dozvedel o nebezpečných podmienkach na tomto pracovisku, až keď sa mu zlomila vrtacia tyč. Pracoval na pracovnom useku "Karvinná," odkiaľ ho hneď predvolali na riaditeľstvo. Tuna bol zaistený. O osude tohoto nešťastníka sa dozvedeli jeho kolegovia, až keď ho súdili.

Mne sa tiež zlomila vrtacia tyč dvarázy, prvý raz v polovici roku 1953 a druhý raz koncom decembra 1953 na pracovnom useku "Stonova." Mal som šťastie, že tamojším vedúcim bol HAVRANEK Miroslav, ktorý je dobrým odborníkom, prečo ho podnik potrebuje. Prvý raz ma zachránil, ale druhý raz mal už pozíciu oslabenú v dôsledku čoho mi nevedel pomôcť. Vedel som, že mu čaká podobný súd, ako mládenca, ktorého odsúdili na 10-rokov a preto som radšej volil slobodu útekou na západ. I keď sú tieto cesty uzavreté ostnatými drotmi a zatarasené minovými poliami prišiel mi osud a preto si držím za svoju povinnosť podať vám ďalšie informácie o tomto podniku, aby ste vedeli ako u nás žijeme."

/more/

Uhelný průzkum - jáma "Jindřich" OSTRAVA má svoje sídlo v OSTRAVĚ I. na Dimitrovej ulici a zamestnáva asi 140 úradníkov, inžinierov, geologov ďalej 60 mechanikov a výše 200 robotníkov.

Účelom podniku je: prevádzkať výskumné vrty uhlia a iných nerastov v krajocho ostravskom a těšínskom, v ktorých miestach má doposiaľ sedem vrtných úsekov a budujú ďalšie.

Vedúcim podniku je PRAŽSKÝ /fmu/, zúrivý komunista, ktorý nastúpil na toto miesto koncom decembra 1953 po BAR-DONOVÍ. Predtým pracoval v podniku, ako hlavný inžinier a už v tomto zadelení prenasledoval robotníkov zvyšovaním noriem, prečo bol v kruhu týchto nenávidený. PRAŽSKÝ je asi 33-ročný, vysokej, chudej postavy, gaštanových vlasov a býva v STARÉ BELÉ na Mitrovickej ulici u SOKOLOVNE, naproti obchodu KLEČ-KOVA v dome GREGAREKA.

Jeho predchodca BARDON Miroslav bol tiež presvedčeným komunistom, ale mal väčší vzťah k robotníkom, ako to strana KSČ pripúšťa, prečo musel toto miesto odstúpiť aktívnejšiemu stranníkovi PRAŽSKÉMU.

Námestkom riaditeľa je BANAS Ludek v kruhu robotníkov nazývaný "byrokrat." Takto ho nazvali preto, lebo sa k nim chová tak, ako keby tento podnik jemu patrilo. S robotníkmi jedná z vysoka a odmerane a obyčajne sa pričíní o to, aby ich požiadavky boli zamietnuté. BANAS je asi 35-ročný, vyššej, silnejšej postavy, blond vlasov a nosí okuliare. Predtým bol zamestnaný u KSČ v OSTRAVĚ. Býva v RYCHVALDOVĚ, kde mu našiel byt jeho priateľ, kádrový podniku KOLAR.

Kádrový je KOLAR Bedřich, fanatický komunista. Robotníci ho nenávidia o čom dobre vie a preto sa medzi nich ani neukazuje. KOLAR je asi 40-ročný, vyššej postavy, čiernych vlasov a každý o nom vie, že je najväčším udavačom. Býva v RYCHVALDOVĚ, kde má dobre spojenie u tamojších komunistov.

Prevádzkovým je OPAVSKÝ Jaroslav, ktorý bol predtým vrtným robotníkom a na toto miesto ho nasadila strana KSČ. Robotníci ho nemajú radi, lebo nezastáva ich záujmy i keď pochádza ich radov. OPAVSKÝ je asi 38 ročný, vyššej postavy, svetlo-gaštanových vlasov a nápadne pomaly rozpráva.

/more/

Vedúcim strojných vrtov je ing. MEC Bedřich, ktorý pochádza už s novodobých inžinierov, vyškolených v 2-ročnej škole v OSTRAVE. "MEC je síce presvedčeným komunistom, ale dá sa s nim vyjsť." Týmito slovami sa vyjadril informátor. Byvá v SENOVĚ pri OSTRAVE a je asi 30-ročný, menšej, chudej postavy, tmavo-gaštanových vlasov.

Vedúcim parných vrtov je taktiež novodobý inžinier LAPIS /fnu/, presvedčený komunista, ktorý je asi 26-ročný, vysokej postavy, blond vlasov a byvá v PETŘVALDĚ v Sliezsku.

Okrem uvedených je v podniku ešte mnoho komunistov, avšak väčšina je takzvaných papierových stranníkov. Taktiež na každom pracovnom úseku sú presvedčení a zuriví komunisti ktorých mená sú nižšie v popise jednotlivých pracovísk uvedené.

V sídle podniku na Dimitrovovej ulici sú tri drevenné baráky, kde sú kancelárie; v jednom z nich je tiež malá zámočnícka dielna. Tieto objekty sú strážené členmi závodnej stráže, ktorá pozostáva asi so šiestych mužov. Všetci majú šedé uniformy a sú ozbrojení pistolami. Veliteľom je KONEČNÝ /fnu/, ktorý chodí obyčajne s pokladníkom do banky pre peniaze. O činnosti závodnej stráže nám informátor nevedel povedať bližšie údaje. Taktiež ani o činnosti v týchto objektoch, lebo pracoval na úsekoch mimo OSTRAVY. Tuna sa schádzali zamestnanci iba na takzvanú celozávodnú schodzu, ktorá sa konávala nepravidelne, raz za mesiac, druhý raz za dva mesiace a obyčajne bola spojená so spoznávacím večierkom, ktorý končil skoro vždy v hádkach s komunistami, ba dokonca aj v bitke. Priebeh jednej s týchto schodzí nižšie uvádzame.

Podnik mal svoje dielne v obci BASKA u MYSTKU v bývalej továrni ing. DIVISA Františka, naproti tamojšej tehelne. Tuna pracuje asi 50 mechanikov, ktorí opravujú pokažené vrtačky.

Vedúcim dielne je KOPCA Karel, stranník KSČ, ale dobrý človek. Naproti tomu je tuna mnoho zurivých komunistov, ktorí KOPCOVI a iným zamestnancom podlamujú nohy.

Jedným s týchto je DVORÁK Kurt, majster, ktorý síce
/more/

neudáva, ale je presvedčeným komunistom a rozširuje komunistickú propagandu. Každého presvedčuje o marx-leninizmu. DVORÁK býva v MYSTKU u kasárni a je asi 35-ročný, menšej zavalitej postavy, tmavých vlasov.

Druhým je MINOR Ľudvík, mechanik o ktorom je všeobecne známe, že je udavačom a špielom. MINOR je asi 55-ročný, vysokej, chudej postavy, blond vlasov a nosí okuliare. Býva v OSTRAVE u Sykorovho mostu.

Tretou je PALÍČKOVÁ Maria, robotníčka, ktorá je asi 50-ročná, menšej, silnejšej postavy, tmavo-gaštanových vlasov a nosí okuliare. Býva v BASKE, kde je o nej tiež všeobecne známe, že je fanatická komunistka.

Okrem týchto sú v dielni ešte traja zúriví komunisti ale na mená týchto si informátor nevedel spomenúť. Teda dovedna asi šesť komunistických zúrivcov sťažuje život päť desiatim mechanikom. Záslohou týchto prenasleduje PRAŽSKÝ inžiniera DIVISA, ktorý je tu tiež zamestnaný. Podobné pomery sú aj na jednotlivých vrtných pracovných úsekoch.

Hajdoležitejšou časťou tohoto podniku sú vrtné výskumné úseky. V kraji ostravskom sú to : STONAVA, STARIC, VITKOVICE, HRABUVA, KARVINNA, PORUBA - dovedna šesť. Siedmy úsek je v JESENÍKU na nemeckej hranici.

Na každom jednotlivom úseku pracuje niekoľko vrtačiek. Sú to väčšinou vrtačky nemeckej a rakúskej výroby, ako "Fauk Schenk" nemecká, "Wirt-Erkelenz," taktiež nemecká a "FR-4-Trause" rakúska. Okrem týchto nachádza sa tu niekoľko AG-500 čsl. výroby, ktoré sú vyhotovované v BRANDÝSE n/L. Všetky sú už veľmi staré, vyhegané a nedostat k nim žiadne náhradné súčiastky.

Koncom novembra 1953 bolo daných niekoľko nových vrtačiek z Poľska a SSSR, ktoré sa ešte len stavajú, takže budú dané do prevádzky v januári 1954. Vo VITKOVICIACH začali stavať jednu z ruských vrtačiek značky "Beusorok" začiatkom decembra 1953. Podľa údajov tunajších robotníkov bolo dodaných mnoho takýchto vrtačiek aj do HODONINA.

Vitkovickí robotníci, ktorí stavajú ruské vrtačky nie sú s týmito spokojní; jednak preto, že nie sú presné
/more/

vypracované a ich stavanie je zdĺhavé, ďalej preto, že skoro na každej musia vyvrtáť nové diery, lebo povodné sú nepresne vyvrtané, takže pri skladaní nepriľiehajú. Jednu takúto vrtačku stávajú výše mesiaca, naproti čomu jednu starú nemeckej, alebo rakúskej výroby postaví za 14-dní. O výkone týchto sa zatiaľ nezmienili, ale sú veľmi zvedaví, ako sa bude s nimi pracovať.

U jednej veľkej súpravy, ako napr. "Fauk-Schenk" pracuje 20 ľudí: 15 robotníkov, 3 smennajstri, 1 vrtmajster a 1 geolog.

U malej vrtačky ako AG-500 pracuje: 9 robotníkov, 3 smennajstri, 1 vrtmajster a 1 geolog.

Jedna veľká, vyššej uvedenej vrtačky stačí vyvrtáť do hĺbky 800-1,000 m. Jednomaľá 500-600-700 m. Údaje BEUSOROK má dosiahnuť od 1,200 - 1,500 m.

Doposiaľ pracuje najviac vrtačiek v STONOVE a sice päť súprav. Tieto sú umiestnené za sebou v trojkilometrovom odstupe pozdĺž obce od OSTRAVY smerom na TĚŠÍN. Doteraz každá z nich narazila na uhlie až v hĺbke 300 a 500 metroch. Geológovia tvrdia, že sú tu od 40 cm do 5 m široké vrstvy uhlia a že to je hornosliezská pánev, ktorá ťahne na Poľsko. Na tomto základe má byť preskúmaný celý kraj.

Vedúcim celého vrtného úseku v STONOVE je HAVRÁNEK Miroslav, nekomunista; podnik ho drží iba preto, lebo je dobrým odborníkom. Naproti tomu je u jednotlivých vrtačiek niekoľko presvedčených a zlomyselných komunistov.

Vedúcim jednej vrtačky /súpravy/ je FILIP Rudolf, komunista-presvedčený stranník, ktorý pozoruje robotníkov a podáva hlásenia o ich politickom postoji.

Vedúcim druhej je TVRDEK Robert, zurivý komunista a uďavač. Byvá v obci KUJANY, kde má niekoľko politických funkcií a je o ňom verejne známe, že prinútil svojich rodičov vstúpiť do JZD. TVRDEK je strednej, chudej postavy, čiernych vlasov.

Vedúcim tretej je KUPAC /fnu/, presvedčený komunista,
/more/

ale neudáva robotníkov. KUPAC je asi 50-ročný, silnej, vyššej postavy, šedivých vlasov.

Vedúcim štvrtej je KALIS Štěpán, ktorý je v podniku, ako druhý kádrovník, okrem toho je členom vo výbore KSČ v OSTRAVĚ. Byvá v OSTRAVE-KUNČICKÝ a je asi 40-ročný, vysokej, silnej postavy, tmavo-gaštanových vlasov a nosí okuliare.

Vedúcim piatej je KALIS Vladimír, nekomunista, brat komunistu KALISA Štěpána. Vladimír je veľmi odvážny a pre výroky proti vedeniu podniku mali ho už niekoľkokrát prepustiť.

Na druhom vrtnom úseku v STARICI pracujú dve vrtačky. Jedna z nich je postavená na okraji obce smerom na MYSTEK a druhá na konci obce smerom na BRUSPERK. Obe vrtačky narazili v hĺbke 800 m na uhlie.

Vedúcim jednej vrtačky je FIALA Rudolf, komunista, asi 40-ročný, vyššej, silnejšej postavy, blond vlasov, červený v tvári. FIALA i keď je presvedčeným straníkom robotníkom neškodí.

Vedúcim druhej je SUCHÁNEK Oskar, presvedčený komunista, prečo je aj predsedom ČSM. SUCHÁNEK je asi 24-ročný, strednej postavy, čiernych vlasov, hnedej tváre.

Na tretom vrtnom úseku v PORUBE sú taktiež dve vrtačky. Jedna z nich je s kraja obce smerom u rozcestie OPAVA-MARTINOV a druhá leží v tej istej polohe vzdialená od prvej asi 1 km. Tuna narazily vrtačky podľa údajov geológov v 800 m na bôľavecké vrstvy, ktoré neobsahujú uhlie.

Vedúcim jednej vrtačky je VAJECKA Karel, straník, asi 35-ročný, vyššej postavy, gaštanových vlasov.

Vedúcim druhej je SYKORA /fnu/, komunista, ktorého sem zadelilo ministerstvo z PRAHY. SYKORA je asi 30-ročný, vyššej postavy, blond vlasov. Informátor nám nevedel o tomto pracovisku podať bližšie údaje.

/more/

Na štvrtom vrtnom úseku vo VITKOVICIACH je jedna vrtačka, ktorú začali stavať začiatkom decembra 1953. Táto leží u nemocnice ZABREH. Jeden s tamojších robotníkov /NU/ rozprával informátorovi, že stavajú novú vrtačku značky BEUSOROK, ktorá im bola dodaná z SSSR. Pri tejto príležitosti nadával na túto súpravu, lebo vraj je veľmi povrchne vyrobená. Napríklad jej kostra nemá presne vyvrtané diery, takže až po navrtaní nových ju môžu skladať. Toto ich zdržuje v práci a než jednu takúto vrtačku postaví, postavili by so starých aj dve. Taktiež mu povedal, že v HODONÍNE, kde nedávno bol majú robotníci s týmito ruskými vrtačkami tie iste ťažkosti.

Vedúcim vitkovického úseku je NOVÁČEK Oldřich, bývalý lidovec, teraz komunista, vyznamenaný rádcom práce. NOVÁČEK je robotníkmi nenávidený, lebo ich naháňa do práce podľa čoho ho nazvali "Naháňač." Byvá v STARÉ BELÉ a je asi 28-ročný, vyššej postavy, blond vlasov. Informátor nám o tomto pracovisku nevedel viacej povedať./

Na piatom vrtnom úseku v HRABUVKE stávajú od novembra 1953 vrtačku, ktorá sem bola dodaná z Poľska. Tuna pracuje asi 20 robotníkov. /informátor nebol tuna osobne a viac údajov nám nevedel podať./

Na šiestom vrtnom úseku v KARVINNEJ sú tri vrtačky; jedna sa nachádza na ľavej strane LARISOVHO parku a druhá na pravej strane v obore. Tretia je umiestnená za parkom asi 500 m na pravej strane. Tuna narazily vrtačky na uhlie už v hĺbke 180, 250 a 400 m.

Vedúcim jednej vrtačky je VONTOR Ladislav, neškodný komunista a snaží sa s robotníkmi vyjsť.

Vedúcim druhej je jeho brat VONTOR Eduard, taktiež neškodný komunista.

Na siedmom vrtnom úseku v JESNÍKU sú tri veľké a jedna malá vrtačky, ktoré sa nachádzajú na ANDĚLSKEJ HORE. Hlavný vrt bol skončený koncom roku 1953 v hĺbke 1,000 m. Tuna nebolo nájdené žiadne uhlie, ale v hĺbke 500 m uranová ruda.

/more/

Vedúcim celého pracovného úseku je MATUŠINSKÝ Vilém, asi 45-ročný, vyššej postavy, šedivých vlasov, presvedčený komunista. /Na tomto pracovisku informátor bol iba jeden raz a preto nám nevedel podať ďalšie informácie./

Mesačný platy zamestnancov tohoto podniku sú veľmi nízke a ako sa informátor doslovne vyjadril: "Žijeme od výplaty k výplate." Okrem toho im vyplácajú mesačné požitky nepravidelne aj s omeškaním 2-3 dní. Napríklad v mesiaci novembri 1953 s omeškaním troch dní. Robotníci sa pozastavili nad takýmto poriadkom, ale vedúci im jednoducho povedal, že tak ako plnia plán, tak sa im vypláca. Pokým nedosiahnu plnenie plánu na 100 percent, do tej doby im bude plat s omeškaním vyplatený. Pri plnení plánu pod 100 percent, musia vedúci žiadať súhlas k výplate z PRAHY. /Aký úrad udeluje tento súhlas nám nevedel uviesť./

Vedúci podniku majú veľký záujem na plnení plánu nad 100 percent, lebo v tom prípade dostávajú vyplácané prémie. Robotníci o tomto vedia a keď by aj mohli i tak by plán neplnili, lebo oni nedostanú žiadne prémie.

Mesačný plat vrtného robotníka číní	Kčs	900 až 1,000
" " mechanika	"	" 1,000 " 1,100
" " vrtmajstra	"	" 1,200 " 1,400
" " úradníka	"	" 1,000 " 1,200
" " vedúceho riad.	"	" 1,800 " prémie.

Mesačné platy sa vyplácajú každého 12. v mesiaci, kedy dostanú všetci zálohu Kčs 500 a zvyšok im vyplatia 27. Tie-to výplatné dni ako je už vyššie spomenuté sa nedodržia.

Pred prevedením peňažnej reformy zarobil mechanik mesačne 5,500 až 6,000 Kčs, avšak s tohoto platu lepšie vyžil ako s terajšieho 1,000 Kčs.

Pred reformou platil za 1 oblek kúpený na body 2,500 Kčs a zostalo mu ešte s mesačného platu na živobytie 3,000 Kčs až 3,500 Kčs. Pritom to bol oblek, ktorý stál na voľnom trhu asi 4,000 Kčs, teda strednej kvality, v žiadnom prípade nie

/more/

z čistej buničitej vlny.

S terajšieho platu 1,000 Kčs si vlastne nemože dovoliť kúpiť ani len košelu, lebo celý plat spotrebuje na stravu a pritom ešte hladuje. Ten istý oblek za ktorý platil v starej meně 2,500 Kčs, stojí teraz asi 900 až 1,000 Kčs, ale väčšinou sa predávajú obleky iba z buničitej vlny, ktoré po jednom zmoknutí sú k nepoznaniu; krčia sa a vyjdú z fazony.

V decembri 1953 oznámilo vedenie všetkým zamestnancom, že sa nesmie pracovať prezčas a keby i napriek tomuto vyhláseniu niekto pracoval, vydáva sa tomu, že mu nebude tento preplatený. Táto vyhláška sa týkala iba mechanikov, ktorí pracovali u roznych vrtačiek mimo dielne. Vedúci si asi neuvedomili, keď túto vyhlášku vydali, že vlastne poškodili podnik. Napríklad mechanik, ktorý opravuje vrtačku ďaleko od dielne, mohol predtým ukončiť opravu ktorá potrebovala 10 hodínovú prácu ten istý den a na druhý den bol už ráno v dielni. Po vyhláške pracuje iba osem hodín a ďalšie dve hodiny dopracuje na druhý den, takže sa dostane do dielne v najlepšom prípade o jeden den neskoršie, ako predtým.

Tieto pracovné podmienky znechucujú robotníkov v práci, v dosledku čoho nemajú k podniku bližší vzťah. Svojich predstavených nerešpektujú, lebo títo ich práci nerozumia a priamo ich nenávidia pretože sa starajú hlavne o svoj zárobok. Robotníkov sa snažia uspokojiť čestnými vyznamenaniami, ale ináč ich považujú za stroje. Tento stav potvrdzuje i nižej opísaná udalosť.

Koncom novembra 1953 usporiadalo vedenie podniku spolu so závodnou radou celozávodnú schodzu, ktorá sa konala v nedeľu o 19,00 hod. v Kulturnom dome ostravskej štvrti-MARIANSKE HORY. Táto schodza se lišila od predošlých tým, že okrem obvyklého programu boli na ňej slavnostne udelované vecné ceny vzorným pracovníkom. Táto schodza dopadla veľmi neslavnostne pre komunistov, lebo tak ako na predošlých došlo aj teraz k bitke medzi komunistami a nekomunistami.

V sále Kulturného domu, kde boli na jednom stole vystavené vecné ceny: soška jazdca na koni, farebný šiatok pre ženu atd., sišlo sa asi 200 zamestnancov včetně funk-

/more/

cionárov. Už pohľad na stol s cenami vylúčil úsmev na tvári robotníkov, ktorí medzi iným nezdržali sa poznámky: "Sakra, tady to vypadá spíše na jezdeckou slavnost, než-li na hornickou." Z výšapu Kulturného domu podávali pre prítomných liehovú nápoje. Robotníci tunc zidemi z roznych pracovísk živo debatovali jednak o svojich ťažkostiach v práci, odvážnejšie kritizovali svojich predstavených až do sahanajala schôdze.

Schôdzu zahájil predseda závodnej rady DRZIN Erich, ktorý vo svojej reči medzi iným povedal, že táto schôdza okrem vyznamenania vzorných pracovníkov má prispieť k soznaniu a sprateleniu robotníkov jednotlivých pracovísk ktorí sa ešte nepoznajú. Po zahájení pristúpil spolu s ostatnými funkcionármi k rozdeľovaniu cien.

Vyznamenaných bolo päť zamestnancov s ktorých jeden bol HAVRÁNEK Miroslav a ako odmenu obdržal sošku jazdca na koni, druhou bola robotníčka HATNOVA /fuu/, ktorá dostala šiatok. Mená ďalších si informátor nepamatal. Tento slavnostný akt bol už na základe predošlej kritiky prítomnými úplne sozmiesnený.

Ešte ani vyznamenaní neobsadili svoje miesta a medzi NEPLAVA Jozefom komunistom a SIMEK Zdenkom nekomunistom došlo s hádky k bitke. NEPLAVA napadol SIMEKA preto, lebo ako zurivý stranník nevedel stápiet jednu poznámku tykajúcu sa tejto slavnosti. Väčšina prítomných postavila sa na stranu SIMEKA a bitka sa rozširovala. Nakoniec prívrženci SIMEKA nabili okrem NEPLAVU aj predsedu závodnej rady DRZINU a kádrovníka KOLARA a taktiež niekoľko stranníkov. Po tejto bitke ostali v sále iba nestranníci, lebo komunisti zutekali a za krátky čas sa aj títo rozišli domov.